

Aktiemajoriteten bør imidlertid være dansk, og i forslaget § 3 er det udtrykkeligt bestemt, at *mindst 55 pct. af aktiekapitalen ved selskabets stiftelse skal være på danske hænder*. I selskabets vedtægter har man endvidere sikret sig, at aktiemajoriteten også ved senere udvidelser af kapitalen forbliver i dansk eje.

De 55 pct. af aktiekapitalen, som skal være dansk, tænkes delt lige mellem staten og privat dansk kapital med 27½ pct. til hver.

Såfremt aktiekapitalen senere udvides, foreslås statsministeren bemyndiget til med tilslutning fra rigsdagens finansudvalg at yde kapitalindskud på statens vegne, således at statens andel af kapitalen altid udgør 27½ pct. af den samlede kapital.

Undersøgellesarbejdet er fortsat i sommer, og man regner med, at undersøgelserne kan afsluttes i løbet af godt et år. I slutningen af 1953 skulle man herefter have tilstrækkeligt materiale til at afgøre, hvorvidt der med fordel kan etableres egentlig minedrift.

Bliver resultatet negativt, d. v. s. at det ikke vil kunne betale sig at bryde mineralerne ved Mesters Vig, må selskabet træde i likvidation og dets aktiver realiseres. I så fald må man regne med, at en stor del af statens kapitalindskud vil være tabt.

Hvis man derimod beslutter at bryde malmen, må der foretages en udvidelse af selskabets kapital. Det er ikke muligt i dag at angive, hvor stort kapitalbehovet da vil være, men såvidt man kan skønne, vil der blive brug for ca. 100 mill. kr.

Når beslutningen er truffet og kapitalen udvidet, må hele anlægget gennemprojekteres og de nødvendige maskiner m. v. bestilles. Såfremt intet uforudset indtræffer, håber man, at anlægget kan stå færdigt til regelmæssig drift i 1956.“

Statsministeren omtalte i tilslutning hertil en række enkeltheder i lovforslaget og sluttede med at fremhæve, at „minevirksomhed altid vil være et økonomisk risikabelt foretagende og i dette tilfælde er det i særlig grad.

På den anden side er det min overbevisning, at vi har sikret os den bedste tekniske og forretningsmæssige bistand og vejledning. Når denne sagkundskab går ind for arbejdets fortsættelse, kan vi ikke lade denne chance til at skabe et virkeligt økonomisk og valutamæssigt aktiv for Danmark gå fra os, selvom vi ser i øjnene, at vi kan lide et tab på minevirksomheden.“

Lovforslaget fik ved 1. behandling i landstinget en velvillig modtagelse fra samtlige ordførere med undtagelse af *Chr. Nielsen* (DK), der skarpt kritiserede, at opgaven skulle tages op med udenlandske foretagender som deltagere, derunder et canadisk selskab, som, efter hvad han gjorde gældende, stod under amerikansk indflydelse. „Mit parti må“, udtalte han, „vende sig imod dette forslag. Vi finder al mulig grund til, at Grønlands rigdomme udnyttedes,